

Hvad skete der ved Golgata?
Christian Jepsen - "Mens solen daler"

Mens vi stiller os under korset, vil vi særlig standse for to ting:

a) Gud fik alt det, han krævede, uden at slå det mindste af på sine krav. Der er mange, der mener, at Gud ikke tager det så nøje med vore synder, han ser nok lidt gennem fingre med synden og slår lidt af på sine krav, især når vi gør det så godt, vi kan. Men her ved korset ser vi, at Gud ikke slog af på noget. Gud var retfærdig, og han kunne ikke både være retfærdig og slå af på sine krav. Dette var umuligt for ham. (Hvis Gud kunne have slået af på noget, så synes jeg, han skulle have gjort det her på Golgata). Gælden måtte betales, om menneskeslægten skulle reddes og ikke gå fortabt.

Det er godt ofte at dvæle her ved Golgata, jeg frygter, at vi gør det alt for sjældent.

"Se, hvilket menneske!" Golgatas dag
luften genlyder af hammerens slag.
Blodstrømmen farvede korsplanken rød,
legemet blegner og Jesus er død.

Gud fik alt det, som hans retfærdighed krævede!

b) Vi fik betalt alt det, vi skyldte. Uden at vi skal lægge det mindste til af nogen art, så blev skyldspørgsmålet mellem os og Gud gjort op her ved korset. Gud fik alt det, han krævede, og vi fik betalt alt det, vi skyldte.

Gælden blev slettet, da han måtte bløde,
og fast på korset han skyldbrevet slog.
Dommeren selv for dødsfangerne døde.
Gud er forsonet, han ofret antog.

Abraham Falk

Kvitteringen på dette finder vi i [Kol. 2, 14](#):

"Han udslettede det anklagende skyldbrev med dets lovbestemmelser, det, som var imod os; han tog det bort ved at nagle det til korset".

Synden er sonet, gælden er betalt, og vort skyldbrev er naglet til korset.

Hvad der var mig imod,
blev udslettet med blod.
Det blev naglet til korset med ham.

Alt dette fortæller Golgata os.

Hvordan får jeg del i denne retfærdighed?

Det sker ved troen, ikke ved vore gerninger. Det sker ved, at man tager imod Jesus, for alle dem, som tager imod Jesus, giver Gud magt til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn.

At tro, det er at slippe
sin egen herlighed
og fly til nådens klippe,
til Jesu kærlighed.

Emilie Thorup.

Fordi Gud tilregnede Jesus Kristus min og alverdens synd og skyld, kan han nu tilregne hver den, der vil tage imod dette, Jesu Kristi retfærdighed helt og fuldt. Og der er ingen grader i retfærdiggørelsen, så den ene er mere retfærdig end den anden. Her gælder det: enten ejer vi hele Kristi retfærdighed i tro, eller også står vi uden for det hele i vantro

Hvad er følgen af at modtage Kristus i tro?

Dette fortæller Paulus os i [Rom. 5, 1-2](#).

"Da vi nu er retfærdiggjorte af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus, ved hvem vi i troen har fået adgang til den nåde, som vi nu står i; og vi priser os lykkelige over håbet om Guds herlighed".

Tænk, at eje en sådan retfærdighed. Ak, vidste, ja, vidste al verden det blot! Der er kun en vej fra Gud til mennesket, og den er Jesus Kristus. Og der er kun en vej for mennesket til Gud, og det er gennem Jesus Kristus.

Kristus, Guds visdom til retfærdighed: Han er min refærdighed.

Ja, min retfærdighed deroppe sidder
ved Herrem højre hånd på tronen hist,
og fjenden, selvom han er grum og bitter,
ej den kan skade med sin argelist.

Så er jeg frikøbt. Ingen dom mig fælder,
thi Jesus løste mig. Pris være ham!
Hans dyre blod langt mer end synden gælder,
hans renhed dækker al min synd og skam.

C. O. Rosenius.

(Fra "Mens solen daler" af Christian Jepsen - Dansk Luthersk Forlag 1975 - Shafan 02-11-11)